

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

¿Qui som?, ¿d'on venim?, ¿on anem?

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

Hendrik Willem van Loon,
La història de la humanitat.
Actualització de John
Merriman. Traducció de
David Torres. Col·lecció
Samarkanda. LA MAGRANA -
RBA LIBROS. Barcelona, 2004.
A partir de 12 anys.

Dins el primer quart del segle passat, Hendrik Willem van Loon es va proposar respondre a les incògnites que més preocupen la humanitat des que té seny: ¿Qui devem ser? ¿d'on devem venir?, i ¿on caratsus devem anar? I així va néixer un llibre d'història universal que té el do de ser explicada de tal manera que, al llarg de 77 capítols, breus i entenedors, va trenant una llarga aventura que pren caràcter de ficció literària malgrat la seva realitat, de milers i milers d'anys, amb l'avançatge que després de més de quatre-centes pàgines, quan es fa una llambregada a Internet, com a paradigma de la revolució més recent, el registre literari i la intenció de fons de cada capítol no s'aparten gens del to emprat en parlar, per exemple, dels primers grafites prehistòrics.

La història de la humanitat, que ha estat revisada en diverses ocasions, en setanta anys llargs, compta en aquesta nova edició amb l'actualització de continguts de John Merriman, professor de la Universitat de Yale. Un extens índex onomàstic i de matèries facilita que aquest "atractiu novel·lot" de l'anar i venir de la humanitat al llarg dels segles es converteixi també en un llibre de consulta per trobar-hi referències als episodis i personatges més influents de l'evolució humana.

UN PREFACI DELICIOS

Val la pena no saltar-se el breu prefaci, perquè és un deliciós conte curt sobre un viatge iniciàtic d'adolescència de l'autor en una expedició al capdamunt de la torre de l'església de Sant Llorenç de Rotterdam: "Va ser el primer cop -diu l'autor- que feia un cop d'ull al gran món". I afegeix, com a conclusió: "La història és la poderosa torre de l'experiència, que el temps ha construït entre els camps infinits de les èpoques passades".

És així com es dona una clau d'entrada al llarg passeig per l'inici de la civilització, la descoberta de la comunicació, els primers intents de resistència contra els elements, els primers afanys d'invasions territorials, les primeres

El registre literari i la intenció de fons no s'aparten gens del to emprat en parlar

Útil per a lectors que no tenen clar si primer van ser els egipcis, els sumeris o els fenicis

guerres, els primers xantatges, les primeres velleïtats imperialistes, els primers egòlatres monumentals, les primeres injustícies, els primers traïdors, els primers polítics, les primeres caigudes del tron, els primers grans errors de la humanitat, les primeres grans reaccions per salvar el món, l'esperança dels nous mil·lennis...

Si centenars d'obres literàries acosten els lectors de diverses generacions a l'experiència del seu present o el seu passat més immediat a través dels ulls de testimonis individuals, en el cas de *La història de la humanitat* es fa a través dels ulls de qui es mira el món des del capdamunt de la torre després d'una ascensió que no només serveix de descoberta sinó també de nexa de comparació i de reflexió amb altres paisatges, altres èpoques i altres cultures.

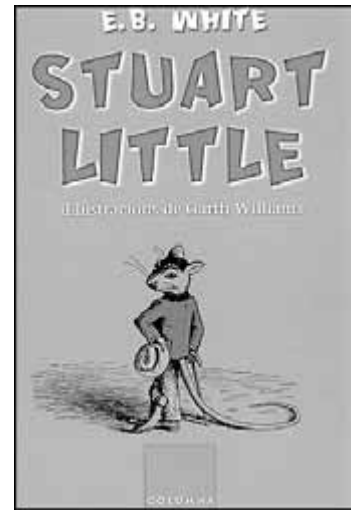
¿No és l'ésser humà el que sempre ensopega tres vegades en la mateixa pedra? Doncs aquesta peça clàssica, pensada primer per a lectors joves amb ganes de saber què som, d'on venim i on anem, però útil també per a lectors veterans que mai no han acabat de tenir clar si primer van ser els egipcis, els sumeris o els fenicis, o que volen saber per què queden encara humans que viuen amb els ideals i els hàbits socials i culturals dels grecs, és una excel·lent proposta amb tots els ingredients de garantia per ser una d'aquelles lectures idònies per fer una pausa i tenir unes bones vacances... llegint, és clar.

Meri Torras, *Valentí, el clandestí*. Il·lustracions de Luci Gutiérrez. Col·lecció *Grumets*. LA GALERA. Barcelona, 2004. A partir de 7 anys.

Anna Vila, *L'Albert i els coloms missatgers*. Il·lustracions de Jordi Vila Delclòs. Col·lecció *Sopa de Llibres*. BARGANOVA. Barcelona, 2004. A partir de 10 anys.

E.B. White, *Stuart Little*. Traducció de David Nel·lo. Il·lustracions de Garth Williams. COLUMNA. Barcelona, 2004. A partir de 9 anys.

El personatge d'aquest conte és una mica cranc, una mica escorpi, una mica camaleó i una mica ostra. Aquest embolic d'identitats és el que fa que intenti esbrinar de debò què és en un viatge de descoberta acompanyat d'uns amics molt especials.

El protagonista del relat està delerós per tenir un telèfon mòbil. Per això intenta convèncer els seus pares perquè vegin que el necessita. I també intenta que ho entengui el seu avi. L'avi li regala dos ous de colom missatger. A més, els coloms, no necessiten recarregar la bateria.

Publicació en català per primera vegada d'aquest clàssic de l'autor novaiorquès. El segon fill de la senyora Frederick C. Little no és gaire més gran que un ratolí. Amb no més de dues polzades el més segur és que fos fins i tot un ratolí. Les il·lustracions mantenen l'aire de clàssic.

Calidoscopi de l'absurd

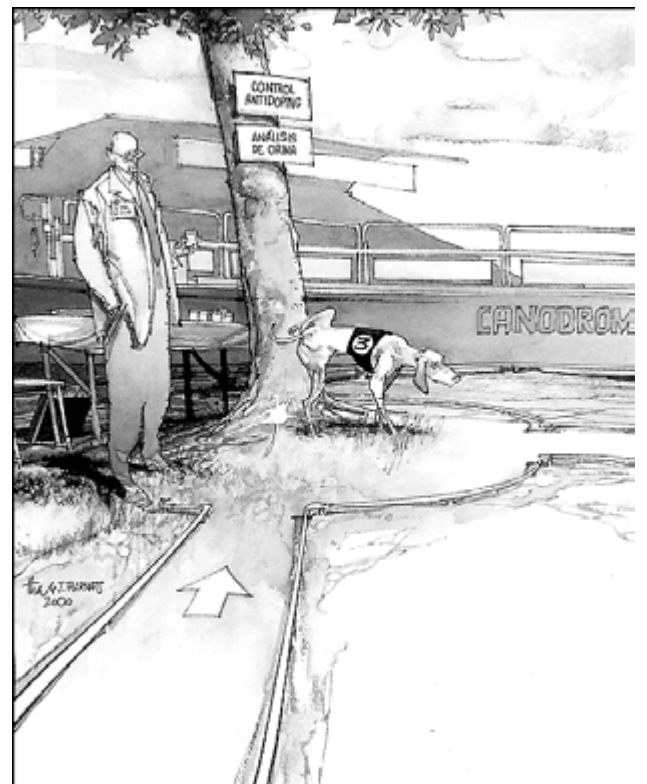
JOSEP GÁLVEZ

CÒMIC

Tha i Joan Tharrats,
Absurdus Delirium.
GLÉNAT. Barcelona, 2004.

La línia editorial de Glénat de reedicions d'obres significatives dels inicis dels 80 i que no han perdut interès per als lectors actuals, que darrerament ens ha permès retrobar o conèixer per primera vegada obres com ara *Taxista*, de Martí, i *Dràcula*, de Fernando Fernández, en aquesta ocasió recupera una de les creacions més singulars i més desconegudes de la nostra historieta contemporània.

Aquest llibre recull, juntament amb altres de publicades a *Cairo*, les historietes de la sèrie *Absurdus Delirium*, iniciada pels germans Tharrats a *El Jueves* i que des de fa uns quants anys es publica només a la revista francesa *Fluide Glacial*. Una de les conseqüències més negatives del domini de les audiències, mitjançant les enquestes als lectors, ha estat l'exclusió d'aquesta sèrie de la revista *El Jueves*. És cert que la distorsió irònica de la realitat a la recerca dels seus costats més absurds que practiquen els guions de Joan Tharrats no produeix l'efecte de comicitat directa, ni genera identitats costumistes; de la mateixa

UNA DE LES PÀGINES D'ABSURDUS DELIRIUM'

manera que l'elegància narrativa de Tha s'allunya de la caricatura més comunicativa. Però no és menys cert que la conjuminació de tots dos creadors aporta una simbiosi entre el plaer sensual de la imatge i l'humor intel·ligent, tan estimulant com poc usual.

Aquest integral, que recomano llegir en petites dosis, es converteix en un excel·lent aparador per fruit amb l'evolució del grafisme de Tha cap a

una estilització que, alhora que s'allunya del realisme i busca el distanciament del lector, incorpora en els gestos, el moviment, els fons i altres imatges una significativa carga de vitalitat.

D'altra banda, aquest recull d'instantànies fictícies també serveix per comprovar que l'absurd és una de les millors maneres de reflectir allò que només sembla distorsionat, és a dir, la nostra realitat social.